

14. Ýmislegt um Fuglavinafélagið Föenix.

1. Skrá yfir brauðbúðir, þar sem hægt er að fá brauð handa fuglum og listi yfir drengi þá, sem annast eiga brauðgjafirnar.
2. Föenix.
3. Samtal milli Jóns Pálssonar og drengjanna í fuglavinafélaginu.
4. Umraðuefni við fuglavinadrengi.
5. Tvær smásögur sagðar á félagsfundum.
6. Tvö bréf. Fundarboð til fuglavinadrengja og stutt ávarp til drengja úti á landi um að hefja bréfavíðskipti við fuglavinadrengi í Reykjavík.

Reykjavík, 27. Febr. 1934.

[Handwritten signature]

Fugla vinafélagid „Förir“ F. F. F.

Stofu meðlimur	Fæddur	aldur	Heimili	Sími	Bráudgeðarlimur
Jón Hjartansson	24. Okt. 1911	14	Hádarstíg 4. Freyjunga	4543	Þjórnstjóri
Jón Sveinbjörnsson	16. apr. 1922	11	Hádarstíg 2. Freyjunga	2545	G. Ólafsson & Sandholt
Ólafur Magnússon	25. Okt. 1921	12	Sólvalldugötu 6.	3312	Fugi Halldórsson Vesturgötu
Þurli Sigrún	28. apr. 1921	12	Vesturgötu 46.	3825	Sveinn Hjartarson
Páll Hannússon	12. apr. 1922	11	Fraunnesveg 50B.		Jón Simonarson Madub. st. 16.
Júlíus Magnússon	20. apr. 1921	13	Hverfisgötu 30	3410	A. Middle,
Magnús P. Andrésson	11. apr. 1921	12	Hádarstíg 15.		Þemhöfðstjóri, Berg. st. 14.

Auk þeirra má fá bráud hjá:
Halli Jóns syni Fréttastíg 12.
Lúginar Jóns syni Þretkíng. 24.

Reykjavík, 27. Febr. 1934.

[Signature]

14

Fönix.

Fuglinn Fönix nefnda grískir rit höfundar í fornöld undrafugl einn og mynduðan þeir ýmsar merkilugar sögur um hann. Ein þeirra og allkunnigast er þessi:

Á löngu tímabili, eða 500 árum eða jafnvel á 1000 árum sást fugl þessi í Egyptalandi og aldrei fleiri er einn í sínu. Þristi sagnfróðingurinn Herodot (484-424 f. Kr.) segir um fugl þennan, að þegar einhver nýr Fönix hafi sést, hafi hann (fuglinn) flutt með sér fædur sinn dædan til Egyptalands, til þess að láta jafna hann þann. Þó er um mynduðust þessar grískar mummela sögur um fuglinn þannig, að hann hefði sjálfur brent sig til ósteru í hreidri sinni og að upp af ósterinni hefði séð risið annar og nýr Fönix og þannig hieldu mummela sögurnar mynd sinni og lögun þann á miðaldir og vand þá fuglinn Fönix í mynd eða fátan ódauðlegleikans.

Til grundvallar fyrir þínum grískum mummela sögum og nafninu Fönix, liggur einnig Egyptsk mummelasaga um heilagan fugl, er Fönix nefndist og var hann álitinn fátan og myndum þínum upphorandi morgun-sólar og jafnframt ein þínum orð ódauðlegleikans, þar eð sólin, þótt til eina gangi að hverjum dögum loftinn kemur í ljós með hverjum nýjnum dögum.

Þó er má geta þess, að mynd af fuglinum Fönix var móttákn mynd rómversku keisaranna í síðari tímum og er þar sýndur fugl, líkur héraðsköpunar, og situr hann í þeim myndum í legandi Calkesti.

Fuglinn Fönix er því hvortföggja í söm fátan og myndum þínum upphorandi morgun-sólar og ódauðlegleikans.

J.P.: Hvers vegna talar maður ofan höfuðfót sín, bratt sinn óða lífu þegar þeir hittast óða metast á götu? Og hvar vilja þeir sjá með þessu?

Drangur: Þu talar, — vinsemi, — vörðingur.

J.P.: En þá ekki fallegt og sjálfsopt?

Dr. Já.

J.P.: En þessu miðað fyrir að Táll og Þetur metast á götu. Táll tekur ofan en Þetur ekki, heldur gefur hann fram hjá Táli; og lítur næmest við hann. Hvi gefir Þetur þetta? Og hvar sjúrir hann með því?

Dr. Ókurtleisi — En svo gefur þu þessu, að einhver Kali sé kominn á milli þeirra.

J.P.: En þá ekki ljótt, að sjána aðrum ókurtleisi? — Já — Og eiga nokkur mistlíðanefni að vera því vandræði að hennar gati ofin berlopa? — Á.

En segjum ús, að þeir metast á þu sinni á götu og hefda sé á sömu land: Táll tekur ofan en Þetur ekki. Hefjið ykkur, að annan og lýpri skilningu megi þessi: Þetta er þessara manna, sem þóttast vel og hafa e. t. v. verið góðir vinir áður. Um lítið og þeir metast tekur Táll ofan höfuðfót sítt og segir þótt hann fangi: Undir þessu steyli er stýrnsemi gædd vera, sem þú hefir skapad. En Þetur segir þótt hann fangi: Eftir þessu er verið að vinna mig með því, að taka ofan höfuðfót mitt, þú þar er svo lítið að sjá, að þú tekur því ekki að sjána þad! — Þar er engi stýrnsemi að sjána!

— e —
Lítid ús, drangur góðir dæmi þessara manna vanda ykkur minnið og hefjið þessu til þess, hvaða þýðing þú gæti haft fyrir ykkur og ári: Þu talar, — vinsemi og vörðingur, sem þú nefndur alveg réttlæga áður, en fallegt og sjálfsopt, enda tekur hún gildi ykkar millið meir en þú gættir hennar þessu: til góðs fyrir ykkur og ári og sjúrir að þú sést góðir þetta og sidar ús. Innvið þetta, og brættid eftir þessu!

Dr. (allur) Já, það skiljum við þessu!

J.P.: Hugið mí vel min þad, sem ég otta að sanna við ykkur.

Pr.: Þegar dæmi menn eru jarðaðir eða lagdir í gróf sína, hvernig eru þeir látur liggja?

J.P.: Alveg rétt; en eru þeir látur liggja þannig, að iðmeist sé höfuðið vaxa í suðurátt eða norður, eða frá á austur eða vester?

Pr.: Engin einkaleyf úr lausu. Þessi sögn: Við vitum þad ekki; aldrei veid sá þad.

J.P.: Í hvaða átt kemur sólin upp?

Pr.: Í Austri! (Sögn flestra, en áður voru í eða norður).

J.P.: Hvernig snúa flestar frá Kirkljum, en þad hafid séð?

Pr.: Frá austri til vesturs! (Þessu höfuðu snúa flestra ekki veit veinu athyglis)

J.P.: Sólin kemur uppí austri og líður til vesturs um 2 húr.

Kirkljumur snúa frá austri til vesturs og þannig eru dæmi menn lagdir í gróf sína, að höfuðið en lengst til vesturs í grófinni, en fótarnir í austur end. Þeirso. Hvert eru frá Kirkljum byr í vesturgæfl. Kirkljumur eða austurgæfl.?

Pr.: (Eftir nokkru umtali): Á Vesturgæfl.!

J.P.: Hvar er altarið?

Pr.: Við austurgæfl.!

J.P.: Alveg rétt! En hvar er þessu átt í fimm?

Pr.: Fyrir altarium eða í stólinum.

J.P.: Sé hann fyrir altarium, snýr hann sér stundum að eða fram í Kirkljum. Hvers vegna er hann að snúa sér þannig við of hvar meinar hann með því?

Pr.: Því svaradi enginn.

J.P.: Þegar hann snýr sér þannig, að hann sjái yfirsofudinn, er hann að flytja konum eða hvern boddhafi frí gudi, blessun hans eða áminningar, en þegar hann snýr sér að altarium flytur hann gudi brenni sínar fyrir sér of sofu dinnu, landi sínu og fjóð. Allt þetta gerir þad þannig þannig í um budi sagnadarnir eða gudi, of sagnadarnir og svoð hans eru

Talid varlega um adra menn og gatta þeirra og gætt þess, að tala aldrei niðrandi eða ó-
virdulega um lána menn. Hallgrímur Petersson segir:

Fordast skaltu þi þjófþingum
framlitnis manns að lasta þeim
hinn laudi hefvi sínu dóru með sér
hver keltt hann er
haf sem best gæt i sjálfum sér.

Munnid, að lána manni gætur ekki boið hönd fyrir sér; hann liggur e. t. v. flatur i þrof
sinni; hulinu þriggja álva djúpu moldarlagi og gætur því eigi sagt það rétt eða órétt, sem
þið kunnid að segja um hann. En svo gætur það og farið fyrir sjálfum ykkur, eins og Hallgrímur
segir: Mástu að lida? ei laugst um það, legg óg þig eins i stálaustrad.

Það gætt þið þi gætt þa gætt vart lánaum mönnum?
þið gætt boið fyrir sálum þeirra, að þið megi lifa með gudi, svo að þið fullkominist
og þrostkist i öllum gjöfum, þaki sífjöld um framfarum, þjórn hönnu og þóttkist i öllum.
Þetta þagf óg mi elki að segja ykkur, enda er ég hvort þi þrostu, kemur ni á náttúru
stingi, en sem vinur ykkar mi óg óg á að bændu ykkur i fjöð, sem bændu þi, og mi óg þi
alvarlega bændu ykkur i að lesa aldrei annað i bókum ni bókum en það sem er gott og fagurt.

Þi: Þaða bændu atkum nið keltt að lesa og hverjar elki?
Þi: Þorðist að lesa reyfaru og jafnvel nokkru staldsoju, þi þið eru flestar að lesa þegar
iðan háff-geggjadra manna og til létis nýfar kann til þess að ofla þeim þi. Notu að
þið fátæðu og atkum annað einfaldni. Þið upplaggti, lojar soju og umfram
allt stulid þið lesa þið þingum. Gamla Testamentid er að vísu torvelt að stulja, mi þi, eru
þið niðg Kjarn þið góð og spakmali vituð manna. Ef þið stulid frá elki, að erid i voga um
þið, þi þi þið þakka ykkur og mönnum, kemur ykkur að þið þið, að stulid frá þið ykkur.
En þið Testamentid atkum þið að lesa sem offað of þið vandlega; þið er atkum á kuldur nið
forstulid, heldur lifi þi þi, er meistari meistaranu kemur og soði, samandi, sem segja gætur
ofað nið lagfið sér að ofa, se hann góður manni og feni adur, en i þi stulid þið elki lópa stulid
þið: Ykkur er það nið, að vita, að þið nið vera góðir menn, sem stulid i gudi. Verid samni og
elstid samleiðan, gættid og keltid; ef þið þið þetta, þið allt vel!

Effirfarandi smíðsagnar, sem felur í sér laus þeim, er í flutti í "Fugla - N.
vínafélaginu Förs" (F.F.F., stofnað 27. febr. 1934) og eru þeir sýnistörn af þeim.

J.P.

1. Heimspælingurinn gríoti (B.), er uppi var um 570 árum fyrir Kristóbert, var talinn meðal þeirra "sjö vithu manna" ("De syu vise" - eru mög yfirlit- mál: fornaldarinnar hönnuð og til hans nafn, m. a. þessi: "Vithu er hildinn hross, sem madurinn má eigi au vera." "Aundgastur er sá, er engi á sér óstirna." Eru einna kunnast eru þau vithu, er hann lét falla við samborgara sína, þá er þeim hvetta hann til þess, að fara að þeim, eigin dómi, að flytja með sér allar eigur sínar í hinum umsetnu borg þeirra, Þriene; soði hann þi í þessu líti. "Eigin dóminn minn allur, er ég sjálfur; með hann þu og hódan og annað allt!" — Þyðja þessi vithu ljós vöðva þess, hversu á sjónum hinu vithu madur jafnan er með hlutslífti sítt, óháður þinu andlegum góðum og andlegum kúmsinu.

2. Eggert Ólafsson (d. 30. júní 1768) bendir í það í ferðabók sínni og Þjáarna Þátssonar 1752-1757 vísar en á einum stað, að hvegi muni vera talad of ritad hveinu og óþjagadra mál í landi þeim en í sveitum Súdurlands. undir- bendisins, ein þessu í Þjóanum. Eru munu og vera eru í dag; það signa hin fjálmörgu vithu og vithu til þess, er í þessu safnað um einu stað: Ord, sem ad vithu eru þar í hvers manns vithu, en öllum í flestum sveitum landsins óðinn og jafuvel lóðinn málfróðingum. Ord, sem eiga uppruna sínu að ræða til elzta bókmennta fjáðarinnar, og eru þar sígilt og samsoðulegt neti. Ord, sem í sér fela einhennilegar merkningar, H jafuvel und ^{þannar} þýðingar, adrar en þess, er það vithu vithu í fjótu bragdi og vithu athvegu þaga í sér fjóguar.

Eggert Ólafsson getur þess einnig, sem kunnast er, að Þjóinn var oft ger
B. F. v. nefndur "Fvarti-Þjó" — um það nafn o. fl. flutti í fyrsta eris líd sem
flutti var í víðangum 20. og 22. des. 1930 — og þessu Eggert Ólafsson það
óvildstudda hót fjóðsins-nafn. Stýðna hann þá stóðinn sínu með hótinn

undann = undir stóðinn (d. undir forstött) undir stóðinn þýðingar, ste. 4. des. vit.

F. F. F.

Sunnudagur: Einar Einarsson - Bakarabúð Sveinstr. Hjartarsonar
Mánudagur: Jón Hjartarsson - - - Björn's óða kalyng. 10 -
Þriðjudagur: Jóhannes Ó. Guðmundsson - Kaupfél. R. V. óða Heith og Kald.
Middvikudagur: Ólafur Krarjussón - Fugi Kalldörssu
Fimmtudagur: Páll Hannesson - Jón Einarsson
Föstudagur: Bened. Antonsson - Mótun. Girli
Laugardagur: Einar G. Thwarau - P. Ólafsson & Sandholt

Skýr með. voutant.: Hermann Þoro Leinsson Baldur götu 7da 9.

7
Styldi til þess komu, að fundi verði fram í þad við Fuglavínafélagid,
að láta oftast til sín heyrna í útvörpum, t.d. náðast afundli félags-
ins, sem verður 27. febrúar, ~~þóttum vér lengi tíma til undirbú-~~
~~ings og þess, að þú verði hægð að láta heyrna annað leikrit og aðro-~~
stæmtisögn, ásamt söng og undirleik, líkt og mí. En á þessu sinni
vit ég nota félagsid, og benda ungum þittum nu laud alt í þad, að
þeir mundu hafa af þú leddi gagn og gleði, ef þeir vildu komast í
samband við Fuglavini hér, þú öðru þeir að skrifa þeim stuttu
bréf og koma þannig í bréfaútskiptum milli sín og þeirra.

Után útskiptis hringað mátti vera stíluð til mín eða í pósthólfi
242-242- og mundi ég þú velja hvern þeirra einu eða fleiri
drengi, sem í félaginu, eru til þess, að standa í sambandi við með
bréf eða söng. Á þessu veg er ég viss um að þeir hvorum sig gæta
eignast góða vini, og að sitthvæð fleiri gott geti af þú leith fyrir
báða dila. — Innid utánútskiptina: Pósthólf 242-242-242.

Kvinnu Fuglavinofélagi og vinur!

Gledilest niðar!

Ég er að rita nokkrum ylikar félaga frá sínu línu
um það, að ég beið þá - og einnig þeir - að gera
svo vel að koma til fundar og viðtals við mig
á gamla fundarstaðnum okkar (Odd-Fellows-
húsinu yggi) næstkomandi sunnudegi (25. janúar) kl.
11 7/8 hádeg. til þess að vera meðin álit ykkar nið-
máli. Étt, er ég vona - af til framsýndar komu - að
gæti orðið ykkar til árangurs og ódnar til miðils
gagns.

Þess Magnúsar Hjálmarssonar 13. - 2 kynir Kolb. stjórnað.
1 sonur Rich. Thors og 1 sonur Hestí. Gesturinn
allir hafa affarið til mín.

Reykjavík, 22. Janúar 1942.

Leoni Þinglavinsfélagi og vinum!

Stundloft nýtt!

Þú veitst í þess og nokkrum aðrum tímum allri félagi þó einn
árin og eitt í þá - og einnig þú - á þess máttu á þess, á
þessu þess fundar eitt mig og viltu á þess. Fundarstaddir og þess
- Odd-þelluþessum uppi - með. Sunnudagur 22. Janúar, 1942
f. h., þess þess, á þessu máttu á þess nýttu þess, en þess
vona að þess veldi þessu þess á þess og á þess þess máttu
þessu þess þessu máttu þessu.

Þessu, á þess og allri þess þessu, en þess þess þessu þessu
þessu máttu á þessu þessu.

Þess þessu þessu.

Þessu þessu.

.....